

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 891: Lìa Tướng Quán Tánh, Thì Đâu Đâu Cũng Là Đạo

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 076)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Lìa tướng quán tánh, thì đâu đâu cũng là đạo. Kinh Lăng Nghiêm nói: Ngũ uẩn, Lục nhập, cho đến Thập bát giới, đều là Như Lai Tạng diệu chân như tánh.】

Câu nói này trong Kinh Lăng Nghiêm là do Đức Như Lai thuyết, là giảng từ trên tự tánh. Làm thế nào để kiến tánh? Lìa bốn tướng liền kiến tánh: Ngã tướng, Nhân tướng, Chúng sanh tướng, Thọ giả tướng; không phải nói rằng chúng ta vứt bỏ các tướng, đi tìm một nơi để trốn tránh, như vậy là không được! Tức tướng lìa tướng. Cho nên “lìa tướng”, quý vị phải nhớ kỹ, không phải là lìa bỏ cảnh giới tướng ở bên ngoài, mà là lìa cái tướng chấp trước ở trong tâm của quý vị, cốt yếu là trong tâm quý vị không chấp trước. Chúng ta khởi tâm động niệm đầy khởi vọng tưởng, thì phải lìa cái tướng đó.

Văn tự của Trung Hoa cao minh đến chỗ tột cùng, quý vị hãy xem hai chữ “vọng tưởng” (妄想), chữ “tưởng” (想) này chính là trên chữ “tâm” (心) có một chữ “tướng” (相). Phật dạy chúng ta lìa tướng, là lìa tướng gì? Lìa bỏ cái tướng ở trên tâm ấy đi, thì chân tâm liền hiện tiền, vọng tưởng liền không còn nữa, cái tướng đó chính là vọng tưởng. Cho nên bảo quý vị lìa tướng, không phải là lìa cái tướng ở bên ngoài, mà là lìa cái tướng ở trong tâm, đem cái tướng đó lìa bỏ đi.

Quý vị hãy xem văn tự của Trung Quốc chúng ta, lìa tất cả phân biệt chấp trước, phân biệt chấp trước chính là chữ “tư” (思 - suy nghĩ). Chữ “tư” (思) này giống như vạch ra những ô lưới (chữ điền 田), trên tâm (心) mà vạch ra những ô lưới thì đã có sự phân biệt rồi; đem những ô lưới đó gạt bỏ đi, không phân biệt nữa, thì cái còn lại chính là chân tâm. Hễ có “tư” (思) và có “tưởng” (想) thì hồng bát rồi, “tưởng” là vọng tưởng, vừa rồi đã nói, đó là Sở tri chương; “tư” là quý vị có phân biệt chấp trước, đó là Phiền não chương. Nếu quý vị có thể đem

chữ “điền” (田) và chữ “tướng” (相) đè trên tâm trong hai chữ “tư tưởng” (思想) ấy gỡ bỏ đi, thì chân tâm liền được khôi phục.

Người thời nay chúng ta thường nói, con người mà không có tư tưởng sao được, con người không có tư tưởng thì đâu còn là người nữa; câu nói này hoàn toàn không sai, bởi vì con người nếu không có tư tưởng thì đã thành Phật rồi, chính vì quý vị có tư tưởng, cho nên quý vị mới đọa lạc trong lục đạo, quý vị mới trôi lăn trong lục đạo luân hồi. Quý vị thử hỏi xem Phật Bồ Tát có tư tưởng không? Phật Bồ Tát không có. Quý vị thử hỏi xem A La Hán có tư tưởng không? Chẳng những A La Hán không có, mà trong Kinh Kim Cang, ngay cả Tu Đà Hoàn cũng đều không có, người ta đã thành bậc Thánh nhân. “Tôi tưởng thế nào?”, “Tôi tư thế nào?” - Thế là hỏng rồi!

Hy vọng đại chúng từ ngay chỗ này mà giác ngộ, sau đó quý vị mới thấu hiểu được nghĩa thú mà các kinh điển Đại thừa đã nói, mới thực sự có thể thể hội được. “Ngũ uẩn, Lục nhập, cho đến Thập bát giới”, mấy câu nói này đã bao trùm toàn bộ chúng sanh hữu tình và vô tình trong tận hư không, khắp pháp giới. “Đều là Như Lai Tạng diệu chân như tánh”, đạo lý này cùng với câu “Tất cả pháp đều là Phật pháp” đã giảng ở phần trước có ý nghĩa hoàn toàn giống nhau, lời nói tuy không giống, nhưng ý nghĩa thì chỉ là một.